

הקדמה ומבוא לנחב"ש – יש ספק אז אין

הקדמה:

הספור הדמיוני, חסר הביסוס, פרי דמיונו החולני של הח"מ, נכתב כבר לפני שנה. כמובן שאירוע כזה נחקר ע"י החוקר הראשי (רזצ'יק) ויצא דוח תחקיר אירוע מפורט (דמיוני) שבעטיו זומן מספר האירוע ל"שימוע" ברת"א. רק עכשיו, כששכחו גלי האירוע הבטיחותי, הדמיוני וההזוי מצאתי לנכון לפרסמו.

מבוא:

לפני שנים רבות בילה גיבור הספור בגפו סוף שבוע ברחבי הבירה הבריטית הידועה גם בשמה "לונדון". באותו סוף שבוע, תוך שהוא מסתובב חסר מעש ומטרה בערבו של יום מפרך בסוהו של הבירה עשה גיבורנו מעשה שטות בעל רמת טיפשות מביכה. מעשה אווילי זה, שנבע כנראה ממספר גורמים שחברו יחד שהעיקרי ביניהם היה געגועיו לרעייתו המקסימה עלה לו בשוד, סחיטה, איומים ושאר מרעין בישין מהן יצא בסך של כ-400 ליש"ט (מלוות בקבלות ובכרטיסי חבר בכל מיני מועדונים מפוקפקים...). לא ידע גיבורנו איך לספר לרעייתו על האירוע המביש והמכלים ועל הנזק הכספי לו גרם בשל כסילותו כי רבה היא והנה זומן לו כשבוע אחרי האירוע ערב יחידתי בביתו (קוראים לזה "ערב ענף" בעגה המקצועית). ישב גיבורנו וכתב פיליטון משעשע על איזה דביל מטומטם שמסתבך בסוהו בלונדון ואף צרף לפיליטון העתקים של קבלות וכרטיסי חבר. יושבי הענף שבילו בביתו התמוגגו והתגלגלו מעלילות האוויל המשריש. בתום הערב טרח גיבורנו על סידור הבית והחצר, הוריד את הכלים מהשולחנות, העמיס את מדיח הכלים, ואף הפליג בשטיפה יסודית של הרצפה. כשעלה סוף סוף על יצועו כבר נמה רעייתו שנת ישרים עמוקה. רק למחרת בבוקר, בעוד הוא לובש חרש את מדיו, פתחה זו עין תורנית מתנומתה ואמרה: "אתה הוא הטמבל מהסיפור של אמש", עצמה עינה והמשיכה בתנומת הלוחמת. "גם זו טכניקה לספר לרעייתך דברים מבישים" הפנים גיבורנו את הלקח הראשי. הספור המצורף הוא יישום הטכניקה שהופנמה...

י"ב סיון תש"ע

יזהר נוי

נחב"ש – "יש ספק אז אין ספק" – מעשה שארע

"תגיד", היא אומרת לי, ניצבת על מפתן הבית, יד אחת על מותנה, "זה לא אתה שאומר כל הימים אם יש ספק אז אין ספק?!"

"כן" השבתי בהצטדקות, "אבל בדקנו את המטוס איזו חצי שעה. משכנו ודחפנו את הסטיק, הרמנו את הגה הגובה מעלה לקצה המהלך, בדקנו קיזוז חשמלי וידני...".

היא מתעקשת: "כלומר הרגשתם שמשוהו במטוס לא בסדר, לא רגיל?!"

"כן!", לקחתי אוויר, "אבל חודשיים שהמטוס במוסך, אז אולי שכחנו מה הם כוחות הסטיק הרגילים ומה ההתנהגות הרגילה שלו".

"וחיים נחמן שותפך¹! הוא נראה דווקא בחור אחראי".

"בדיוק בגלל זה אמרתי שקיבלנו החלטה לטוס עם ידיעה שיכולה לצוץ בעיה". ומיד הוספתי שאחרי חודשיים במוסך תמיד יכולות להיות הפתעות וכל חיי אני לומד לחכות להפתעות בטיסה...

"חודשיים לא טסת ואתה כל כך מיוחס שאתה מפסיק לחשוב?! מה אתה מוזרק?! מסומם?! סקס מאניאק?!"

"מספיק היה לי בטיסה אז עכשיו גם היא באה לנדנד לי", חשבתי אבל נעלתי פי, רק חסר לי להסתבך עוד יותר.

"אז איך זה קרה פתאום?!", מתעניינת, חוקרת.

לשאלה הזו בדיוק חיכיתי כי כל מה שרציתי היה לספר על שלוש הדקות הלחוצות האלו. "פתחתי מנוע", חיכיתי לעברה והיא החליפה את היד התורנית על מותנה. "אני במושב שמאל וחיים נחמן במושב ימין, תכננו להתחלף בחיפה, ואמרתי בקול רם שהפסקת המראה תהיה ב-60 קשר, ואחרי זה "קיי סרה סרה"². ובמהירות הוספתי: סל"ד, לחץ סעפת, שעונים בתחום הירוק, מהירות מגיבה והמטוס האיץ כמו פנתר. באופן בלתי רגיל המטוס סרב להרים את האף לבד כפי שהוא נוהג לעשות כשהמקוזז במצב המראה".

"אז למה, ריבונו של עולם, לא הפסקת אז?!"

"צו שפעט"³, השבתי באידיש, אולי שפה קסומה זו תפיס את רוחה הנסערת.

"וואז?!", היא אינה נלכדת ברשת השפה ואינה מרפה.

"משכתי חזק, האף התרומם, ועם המון כוח חלפתי מעל העצים ותוך שניות כבר הייתי ב-300 רגל ופניתי ימינה. הרגשתי שאנחנו בבעיה קשה".

"ביקשתי מחיים נחמן שיעזור לי למשוך בסטיק. החלטתי ואמרתי בקול רם שאני לא מרים גלגלים וגם משאיר מדפים במצב המראה אפילו שאני יודע שהם תורמים, גם המדפים וגם הגלגלים, למומנט הורדת האף ועושים לנו חיים יותר קשים. אולי פחדתי פשוט לעזוב יד אחת מהסטיק".

שלוש שורות רצופות והיא שתקה. המשכתי במשנה מרץ.

"הודעתי למגדל שאני מבקש לחזור לנחיתה מיד תוך שהאצנו למהירות של כ-100 או אולי 120 קשר בעם הרוח. המגדל התעניין מה הבעיה והשבתי שהסטיק הולך לנו קשה מאוד. המגדל הרחיק בקשר את כל המטוסים שהיו בהקפה וקיבלנו מספר אחד לנחיתה".

¹ שותפו למטוס של גיבור הספור מכונה במשפחת הגיבור חיים נחמן על שם ראשי התיבות של שמו שזהות לשמותיו של חיים נחמן (ה"ן) ביאליק.
² מה שיהיה – יהיה, איטלקית
³ מאוחר מדי, אידיש.

אורך הרוח של רעייתי היקרה החל מתקצר. "אתה מוכן לא להתיש אותי עם פרטים טכניים מייגעים ולהסביר לי מה היה ומתי אלוהים ריחם עליך שהוא שכח לתת לך קצת שכל והנחית אותך בשלום".

המשכתי. "באמצע "עם הרוח" אמרתי לביאליק (ח"ן) להרגיש רגע לבד את המטוס. כשעזבתי ידיים מהסטיק המטוס הוריד אף בפראות. החזרתי ידי לסטיק. 4 ידיים גבריות ושריריות הצליחו להחזיק את המטוס בישרה ואופקית. ידעתי שיום יבוא ואקבל שכר לעליות המתח היומיות שאני מבצע". היה נדמה לי שראיתי אצלה חיוך קל שבקלים.

"בסוף "עם הרוח", י"ג שהיה עם מטוס על הקרקע, נתן לנו בקשר איזו עצה בהומור ועניתי לו באידיש "מיט עייצעס איך בין פארזוגעט"⁴ (לא יודע מה קרה לי פתאום עם היידיש הזו...).

"בפנייה מ"עם הרוח" ל"צלע בסיס" ביקשתי מח"ן שיעזוב את ההגאים כי אי אפשר לנחות ב-4 ידיים אבל שישאיר אותן על הסטיק ואם יהיה צורך אבקש ממנו לעזור לי למשוך. גלשתי ב-90 קשר והחלטתי להוריד מדפים למלוא המהלך רק ממש לפני הנגיעה. אומנם יגרום לעוד כוח להורדת האף אבל גם ישמש מעצור אוויר למהירות הגדולה שאגע בה".

"נו, אתה מוכן להפסיק להתפלסף לי כל היום" האיצה בי. שתי ידיה מאוגרפות על מותנייה בעמדת תגרנית בשוק.

"משכתי בכל הכוח והאטתי ל-80 קשר. הרגשתי את שריר הקיבורת ביד שמאל שלי זועק מרה. קצת לפני הגעה למסלול 29 שחררתי את יד ימין והורדתי מדפים עד הסוף, החזרתי מיד את היד לסטיק, פעם ראשונה שנחתי עם שתי ידיים על הסטיק. הצהרתי בקול שאין הליכה סביב. האטתי ל-70 והופס, נגענו בעדינות. מספר שניות אחר כך, כשאף המטוס ירד ונגע גם הוא במסלול, הרמתי את ידי וניערתי אותן. הוורידים ביד שמאל בלטו כמו אצל בונה גופות מיומן. הסענו עד סוף המסלול".

"אולי מספיק עם המחמאות והנרקיסיזם הזה", נקטעתי באגרסיביות.

"כן, אבל רציתי לנסוע ישר למוסך להרוג במכות את המכונאי שטיפל במטוס אבל היה כבר סגור, והנחמדה מהמגדל שאלה אם אנחנו מסיעים ישר למוסך או לחנייה, והסענו לחנייה". רעייתי פינתה לי מקום לעבור ולהיכנס הביתה. תחקיר ראשון מאחוריי. רזצייק, החוקר הראשי, ילד על ידה.

כשישבנו לשולחן לקפה המהביל שאלה: "ואז, כשישבת תחת הפיקוס של מונאייר אבל וחפוי ראש שלח לך האלוהים איזה מלאך בדמות י"נ⁵ שלקח את האומלל לטיסה ב-RV-8 ועשה איתך קצת אירובאטיקה וקונצ'ים?".

"בדיוק כך יקירתי, חמדתי, מחמד עיני (עיוני בשפת המקום) והיה גדול, ענק, נהדר, פנטסטי. איש מקסים במטוס נהדר. אחד המטוסים הכי כייפיים שטסתי בו מימי, ומי כמוך יודע על כמה כבר טסתי...".

"שוב אתה נסחף. נראה לי שלא למדת כלום, ובגלל ששכחת שאם יש ספק – אין ספק, ובשביל לשמור על בריאותה הנפשית של זוגתך הדאגנית תשכח מלטוס בשבוע הקרוב" (רעייתי נמנעת מלהשתמש במילה "מקורקע" משום שאז היא חשה כמו איזה רס"ר...).

ותודה למצילנו מכף כל אויב ואורב בשמים ובארץ.⁶

יזָהָר נוי

יזָהָר נוי

⁴ מעצות יש לי די והותר, אידיש.

⁵ ראשי התיבות של בעל המטוס כמו ראשי התיבות של שם המספר ושניים מבניו...

⁶ מתוך תפילת הדרך לטיסה...